

Arrest

nr. 175 347 van 26 september 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 maart 2016 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat C. SLABBAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 augustus 2014 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel wordt verzoeker op 9 september 2014 ter kennis gebracht.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 8 maart 2016 een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen worden verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Het inreisverbod is gemotiveerd als volgt:

*"Aan de heer:
naam: [O.]
voornaam: [A.]
geboortedatum: [...]
nationaliteit: Marokko
In voorkomend geval, ALIAS: [B. J.] °[...] Algerije*

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd.

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 08/03/2016 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft een bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 09/09/2014. Deze vorige beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan inbreuk op wetgeving inzake drugs feiten waarvoor betrokkene op 14.08.2014 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden

Er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel die hem betekend is op 09/09/2014

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Betrokkene is gekend onder alias : [B. J.] °[...] (Algerije)

Het is daarom dat een inreisverbod van 8 jaar wordt opgelegd.

Artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december van 1980:

- *De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van acht jaar omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.*

Betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan inbreuk op wetgeving inzake drugs feiten waarvoor betrokkene op 14.08.2014 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“Doordat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing besluit tot het opleggen van een inreisverbod aan verzoeker voor de duur van 8 jaar.

Dat verzoeker met betrekking tot de motivering van de bestreden beslissing verwijst naar de beslissing desbetreffend, waarbij dient te worden opgemerkt dat enkel wordt gesteld dat verzoeker strafrechtelijk werd veroordeeld, geen gevolg heeft gegeven aan het bevel aan hem betekend op 09.09.2014, geen gekend of vast verblijfsadres zou hebben en gekend is onder een alias: [B. J.] °[...] (Algerije).

Terwijl overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de administratieve beslissingen met redenen dienen omkleed te worden.

Dat het de wil van de wetgever geweest is te eisen dat een individuele bestuurshandeling duidelijk, nauwkeurig en rechtsgeldig zou worden gemotiveerd.

Dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dienen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

Dat in casu enkel wordt gesteld dat verzoeker strafrechtelijk werd veroordeeld, geen gevolg heeft gegeven aan het bevel aan hem betekend op 09.09.2014, geen gekend of vast verblijfsadres zou hebben en gekend is onder een alias: Bozarda Jamal °10/08/1988 (Algerije), doch op geen enkele wijze rekening werd gehouden met de concrete omstandigheden eigen aan deze beslissing.

Dat hieromtrent blijkbaar ook geen enkel onderzoek werd verricht teneinde na te gaan of de bestreden beslissing voldoet aan de vereisten van de evenredigheid.

Dat geen rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat verzoeker sedert zeer geruime tijd in het Rijk verblijft, nog enige melding wordt gemaakt van enig nazicht terzake in de gegevens die zouden kunnen blijken uit het administratief dossier.

Dat er aldus geen enkele belangenafweging werd gemaakt tussen het doel van de beoogde maatregel en de gevolgen hieraan verbonden voor verzoeker die reeds sedert zeer geruime tijd in België verblijft en een duurzame relatie heeft, zoals hierboven vermeld.

Dat aldus niet rechtmatig en in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur werd gehandeld door de verwerende partij en verzoeker aldus enkel kan besluiten dat een niet afdoende motivering opzichts hem werd weerhouden.

Dat aldus de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd.

Dat een dergelijke motivering niet duidelijk, nauwkeurig en rechtsgeldig is.”

2.2.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen, derwijze dat verzoeker hiervan kennis heeft kunnen nemen en heeft kunnen afwegen of het zinvol of nuttig is hiertegen in beroep te gaan. Zo wordt allereerst geduid dat er grond is tot het opleggen van een inreisverbod gelet op artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° én 2° van de Vreemdelingenwet, met name nu verzoeker voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en hij verder een vroegere beslissing tot verwijdering niet heeft uitgevoerd. In dit verband wordt geduid

dat geen uitvoering werd gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 9 september 2014 en vervolgens de motivering uit het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum waarmee huidig inreisverbod gepaard gaat hernomen waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan, met name nu een eerder bevel om het grondgebied te verlaten niet werd uitgevoerd, verzoeker zich schuldig maakte aan drugsdelicten en er een risico op onderduiken bestaat. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing, onder verwijzing naar artikel 74/11, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, geoordeeld dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde en wordt de duur van het inreisverbod bepaald op acht jaar. Er wordt in dit verband allereerst gemotiveerd dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan een inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feiten waarvoor hij op 14 augustus 2014 door de correctionele rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden. Er wordt vervolgens aangegeven dat gelet op het feit dat verzoeker niet twijfelde om op illegale wijze in België te verblijven en op de “*zeer ernstig[e]*” verstoring van de openbare orde gelet op de door hem gepleegde drugsdelicten een inreisverbod voor een duur van acht jaar – in het licht van het belang van een immigratiecontrole en teneinde de openbare orde te handhaven – proportioneel wordt geacht.

Gelet op voormelde motivering in de bestreden beslissing dient te worden aangenomen dat verweerder zowel heeft geduid waarom er grond is tot het opleggen van een inreisverbod als heeft toegelicht waarom hij van oordeel is dat er reden is om toepassing te maken van artikel 74/11, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet en een duur van acht jaar proportioneel is.

In het licht van hetgeen voorafgaat, stelt de Raad vast dat het door verzoeker aangevoerde dat verweerder er zich toe beperkt te verwijzen naar een strafrechtelijke veroordeling, een eerder niet-uitgevoerd bevel om het grondgebied te verlaten en de gegevens dat hij geen gekend adres heeft en gekend is onder een alias een onnauwkeurige en onvolledige weergave is van de werkelijke motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. Na te hebben toegelicht op welke gronden verweerder meent dat er reden is tot het opleggen van een inreisverbod – met name de vaststellingen dat geen termijn voor vrijwillig vertrek is toegestaan en een eerder bevel om het grondgebied te verlaten niet is uitgevoerd – geeft verweerder eveneens aan dat, wat de duur van het inreisverbod betreft, hij van mening is dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde gelet op het gegeven dat hij zich schuldig maakte aan drugsdelicten, feiten waarvoor hij werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van vijftien maanden. Hij wijst verder op het gegeven dat verzoeker niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en op de zeer ernstige verstoring van de openbare orde die de door verzoeker gepleegde feiten veroorzaken, om te stellen dat een inreisverbod voor acht jaar in casu proportioneel is.

Verzoeker betoogt in wezen dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is, nu hierin “*op geen enkele wijze rekening werd gehouden met de concrete omstandigheden eigen aan deze beslissing*”. In dit verband merkt de Raad allereerst op dat verzoeker niet dienstig kan aanvoeren dat verweerder op geen enkele wijze rekening hield met de concrete omstandigheden die zijn situatie kenmerken. Zo gaat verweerder in de motivering van de bestreden beslissing in op het gegeven dat verzoeker geen gevolg gaf aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, dat hem geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegekend, dat hij zich schuldig maakte aan drugsdelicten en hiervoor werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, dat hij geen gekend of vast verblijfsadres heeft en onder een alias is gekend, ... Verweerder heeft wel degelijk gemotiveerd in het licht van de concrete gegevens die verzoekers situatie kenmerken. De Raad stelt verder vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er overige relevante of nuttige elementen die zijn zaak kenmerken spelen die bij het nemen van de bestreden beslissing in rekening dienden te worden gebracht of waaromtrent een nadere motivering zich opdroeg. Verzoeker wijst in dit verband weliswaar op het gegeven dat hij “*zeer geruime tijd in het Rijk verblijft*”, doch staat dit door hem aangevoerde niet aan de hand van concrete feitelijke gegevens en maakt zulks niet met concrete argumenten aannemelijk. Uit de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verweerder er rekening mee heeft gehouden dat verzoeker niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Verzoeker geeft niet aan dat zijn verblijf in België op enig ogenblik legaal was, hetgeen ook niet blijkt uit de stukken van het administratief dossier, en betwist niet dat hij naliel gevolg te geven aan bevel om het grondgebied te verlaten dat hem reeds op 9 september 2014 werd betekend. Er blijkt verder niet dat de duur van het illegaal verblijf van verzoeker in België op zich een relevant element is dat van aard is dat dit kan rechtvaardigen dat een inreisverbod met een kortere duur, of geen inreisverbod, werd opgelegd en aldus specifiek in rekening diende te worden gebracht. De loutere duur van een illegaal verblijf in het Rijk wijst zo nog niet op een voldoende concrete en pertinente reden in hoofde van verzoeker die vermag te rechtvaardigen dat hij binnen een kortere periode dient te kunnen terugkeren naar België of bij uitbreiding het Schengengrondgebied.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat een voorgehouden langdurig illegaal verblijf in België dat hij zelf heeft gerekt door geen uitvoering te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten op zich een gerechtvaardigde grond is opdat hij onmiddellijk of sneller dient te kunnen terugkeren naar België of het Schengengrondgebied. Verzoeker wijst verder op een *“duurzame relatie”*. Enige nadere duiding of begin van bewijs ontbreekt andermaal volledig. Ook door te stellen dat evenmin *“enige melding wordt gemaakt van enig nazicht terzake in de gegevens die zouden kunnen blijken uit het administratief dossier”* maakt verzoeker niet aannemelijk dat enig concreet, nuttig element ten onrechte niet in de beoordeling of motivering werd betrokken.

Gelet op de voorziene motivering kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat geen enkel evenredigheidsonderzoek of geen enkele belangenafweging blijkt. Zo wordt op duidelijke wijze gemotiveerd dat een duur van het inreisverbod van acht jaar proportioneel wordt geacht, nu verzoeker niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en tijdens dit verblijf de openbare orde zeer ernstig heeft verstoord. Verweerder wees uitdrukkelijk op het belang van de immigratiecontrole en het belang van de handhaving van de openbare orde om te stellen dat een duur van acht jaar proportioneel is. Hij weerhield geen elementen in het voordeel van verzoeker die rechtvaardigen dat deze duur zou worden verminderd of concrete belangen in zijn hoofde die rechtvaardigen dat hij op korte(re) termijn dient te kunnen terugkeren naar België of het Schengengrondgebied. Zoals reeds werd vastgesteld, laten de beschouwingen van verzoeker de Raad niet toe vast te stellen dat verweerder enig nuttig, concreet element buiten beschouwing heeft gelaten of heeft vergeten te vermelden. Verzoeker brengt zo bijvoorbeeld geen concrete banden met België aan die dienden te worden afgewogen tegen het belang van de immigratiecontrole en de vrijwaring van de openbare orde.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe een schending van de formele motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 vast te stellen.

2.2.2. In de mate dat verzoeker met zijn uiteenzetting van het middel aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de in de bestreden beslissing gemaakte beoordeling en dat hieraan een onvoldoende onderzoek ten grondslag ligt, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker geeft aan dat het bestuur heeft nagelaten rekening te houden met de concrete omstandigheden die zijn zaak kenmerken en dat ten onrechte geen enkele belangenafweging of evenredigheidstoetsing heeft plaatsgevonden. Onder verwijzing naar voorgaande bespreking van het middel dient te worden vastgesteld dat het betoog van verzoeker feitelijke grondslag mist in zoverre hierin wordt gesteld dat geen enkele belangenafweging of evenredigheidstoetsing werd doorgevoerd en dat verzoeker aan de hand van zijn betoog verder niet aantoonde dat het bestuur enig concreet, relevant gegeven ten onrechte niet in rekening heeft gebracht. Er blijkt, gelet op de uiteenzetting van het middel, ook niet dat het bestuur zich heeft gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of dat het op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot zijn beoordeling is gekomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.2.3. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe te vast te stellen dat enig ander, niet nader geduid, beginsel van behoorlijk bestuur werd miskend. De Raad benadrukt ook dat het aan verzoeker toekomt klaar en duidelijk te specificeren welke beginselen van behoorlijk bestuur hij geschonden acht en op welke wijze (RvS 22 november 2005, nr. 151.540).

2.2.4. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS